

Податкова консультація

Офісом великих платників податків Державної фіскальної служби розглянуто лист щодо розрахунку амортизації за прямолінійним методом по основних засобах четвертої групи, та керуючись ст. 52 Податкового кодексу України (далі – Кодекс) повідомляє таке.

Щодо початку нарахування прискореної амортизації та застосування такого методу до частини основних засобів четвертої групи

Відповідно до пункту 43 підрозділу 4 розділу XX «Перехідні положення» Кодексу платники податку на прибуток під час розрахунку амортизації за прямолінійним методом щодо основних засобів четвертої групи можуть використовувати починаючи з 1 січня 2017 року мінімально допустимий строк амортизації, який дорівнює два роки, якщо витрати на придбання таких основних засобів понесені (нараховані) платником податків після 1 січня 2017 року та в разі, якщо для таких основних засобів забезпечується одночасне виконання встановлених Кодексом вимог:

не були введені в експлуатацію та не використовувалися на території України;

введені в експлуатацію в межах одного з податкових (звітних) періодів, починаючи з 01 січня 2017 року до 31 грудня 2018 року;

використовуються у власній господарській діяльності та не продаються або не надаються в оренду іншим особам (за винятком платників податків, основним видом діяльності яких є послуги з надання в оренду майна).

Під час застосування положень п. 43 підрозділу 4 розділу XX «Перехідні положення» Кодексу норми п. 138.3 ст. 138 Кодексу не застосовуються в частині нарахування амортизації відповідно до встановлених мінімально допустимих строків амортизації основних засобів.

Враховуючи викладене, платник податку на прибуток має право на застосування прискореної амортизації основних засобів четвертої групи відповідно до положень п. 43 підрозділу 4 розділу XX Кодексу, починаючи з 01.05.2017 року за умови, що витрати на придбання таких основних засобів понесені (нараховані) платником податків після 1 січня 2017 року та з початку року такі основні засоби в експлуатацію не вводились.

Крім того, платником податку може застосовуватись зазначений метод амортизації до частини основних засобів четвертої групи, за умови їх відповідності критеріям, встановленим п. 43 підрозділу 4 розділу XX «Перехідних положень» Кодексу, з використанням мінімально допустимого строку амортизації, що дорівнює 2 рокам.

Щодо недотримання встановлених вимог до закінчення періоду нарахування амортизації

У разі недотримання встановлених пунктом 43 підрозділу 4 розділу XX «Перехідні положення» Кодексу вимог, починаючи з дати введення основних засобів в експлуатацію, платник податку у податковому (звітному) періоді, в якому відбувся факт невикористання основних засобів у власній господарській

діяльності або їх продаж, зобов'язаний відкоригувати фінансовий результат до оподаткування на такі різниці:

збільшити фінансовий результат до оподаткування – на суму нарахованої амортизації основних засобів відповідно до п. 43 підрозділу 4 розділу XX «Перехідні положення» Кодексу протягом податкових (звітних) періодів, у яких здійснювалося нарахування амортизації із застосуванням мінімально допустимих строків амортизації основних засобів,

зменшити фінансовий результат до оподаткування – на суму розрахованої амортизації таких основних засобів відповідно до п. 138.3 ст. 138 Кодексу за відповідні податкові (звітні) періоди.

Отже, у разі ліквідації основних засобів четвертої групи, тобто припинення використання їх у власній господарській діяльності, а також у разі безоплатної передачі, внесення у статутний капітал, крадіжки, платник податку має здійснити коригування фінансового результату до оподаткування на суму нарахованої амортизації основних засобів відповідно до п. 43 підрозділу 4 розділу XX «Перехідні положення» Кодексу протягом податкових (звітних) періодів, у яких здійснювалося нарахування амортизації із застосуванням мінімально допустимих строків амортизації основних засобів.

Щодо нарахування амортизації з використанням мінімально допустимого строку амортизації при тимчасовому невикористанні основних засобів (вивід з експлуатації або консервація у зв'язку з необхідністю здійснення термінового ремонту).

Підпунктом 138.3.1 п. 138.3 ст. 138 Кодексу передбачено, що розрахунок амортизації основних засобів або нематеріальних активів здійснюється відповідно до національних положень (стандартів) бухгалтерського обліку або міжнародних стандартів фінансової звітності з урахуванням обмежень, встановлених пп. 14.1.138 п. 14.1 ст. 14 розділу I Кодексу, пп. 138.3.2 - 138.3.4 п. 138.3 ст. 138 Кодексу. При такому розрахунку застосовуються методи нарахування амортизації, визначені національними положеннями (стандартами) бухгалтерського обліку, крім «виробничого» методу.

Методичні засади формування в бухгалтерському обліку інформації про основні засоби, інші необоротні матеріальні активи та незавершені капітальні інвестиції в необоротні матеріальні активи, а також розкриття інформації про них у фінансовій звітності, визначає Положення (стандарт) бухгалтерського обліку 7 "Основні засоби", затверджене наказом Міністерства фінансів України від 27 квітня 2000 року № 92 (далі – Положення).

Відповідно до п. 23 Положення нарахування амортизації здійснюється протягом строку корисного використання (експлуатації) об'єкта, який встановлюється підприємством/установою (у розпорядчому акті) при визнанні цього об'єкта активом (при зарахуванні на баланс), і призупиняється на період його реконструкції, модернізації, добудови, дообладнання та консервації.

Отже, у разі здійснення ремонту основних засобів (відповідно виведення їх з експлуатації або консервації), то у такому випадку необхідність перерахунку амортизації у межах одного з податкових (звітних) періодів, починаючи з 01 січня 2017 року до 31 грудня 2018 року, не виникає.

Відповідно до п. 52.2. ст. 52 Кодексу індивідуальна податкова консультація має індивідуальний характер і може використовуватися виключно платником податків, якому надано таку консультацію.